

Rörvig ved Nyköbing,
paa Sjælland.
9 Juni 86.

Kære Demmer.

Ja hvordan begynde og hvordan ende.
Jeg mente tilbage fra Posthuset det Brev,
som jeg i Telegrammet havde betegnet „undersøijs“.
Det var altfor meget paaerirket af det Anfald
af min gamle danske „Spleen“, hvoraf jeg paaentlig
lidel. Piden den Tid har jeg skrevet et nyt, som
atter blev kasseret, og jeg har tænkt paa et halvt
hundred. F et af disse skulde de have staet, hoort
jeg min gentage: at F er to fortreffelige Meene.
sker, og at Umgangen med Jer i denne Vinter
meget bidrag til at gøre mig Læseren nuentlig.
Jeg tænkes efter at fortsætte - nuentlig med Jer.
Men jeg er trist over Forholdene herhjemme (og
maaske over hele Verden) og jeg har en Følelse
af, at jeg til næste Foraar atter brydes ops og tager
Bo i Udlandet. De vil da rimeligvis gaa runde
Tid inden jeg igen vender Næsen hjemad, og jeg har
derfor valgt Juni Maaned til ligesom at tage
af den smukkeste Tid i Danmark, med

høje Fødttryk og forny gamle personlige
Bekendtskaber imønde Alumnien, som atter
künstlerisk kunne udvikle sig til Et eller
Andet seerkehen i Utlændet. Min Familie
kommer ind til mig - her paa Hjørnet af
Kattegat og Løsefforden - og jeg vil som
sagt være en Maanedstid sammen med Emmy
og Børnene, før jeg begiver mig nordover
paa en Bergensstur. Det er ogsaa Hensynder
til Jer som leder mig. Ty vil ikke komme
for "uvrolig" op til Jer - Samlivet kunde
da maaske staa fare for at bryde paa et
eller andet andet Punkt, Meningsforskellig,
heder og sligt - og jeg har ikke Raad til
at lade det bryde med de fra Venner, som
jeg endnu har, og de føre skueskaber, som
jeg endnu tænker mig Muligheden af at kunne
være noget for. Her er Solbade, her er
en "Bergensgølle", som jeg kan ro med, her
er ingen Kjøbenhauser, og her er en Natur
som lader sig male. Om et Par

naar jeg har faaet rigtig megen fisk Hud
over alle Nerverne, Nøse, Fatter fra mig, og
jeg skal da bestemt kunne sige Tidspunktet
for min Afsjæ med Skib.

Thi det er ikke saaledes ment, at jeg har
opgivet Jer eller Rejsen. Nej; ellers vilde
jeg sige det straks. Men skulde jeg ret ind,
gaaende forklare denne Opsættelse, saa med,
gik der en halv Bog Papir — og skrive
det er det, som jeg allervædigst gider i denne
Tid.

Altsaa. Tak for at I lod Nøse fra
Jer, og Tak for at I vil have mig drop.
Au revoir paa Troldhøgen.

Enmig og alle Borium hiler høsteligst.

Estes Junius
Wolger Drachmann